

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého rozšířeného senátu)

13. prosince 2016

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh standardních katalogových a speciálně potištěných obálek — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU — Koordinace prodejních cen a rozdělení zákazníků — Postup při narovnání — Pokuty — Základní částka — Mimořádná úprava — Horní hranice 10 % celkového obrátu — Článek 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení“

Ve věci T-95/15,

Printeos, SA, se sídlem v Alcalá de Henares (Španělsko),

Tompla Sobre Expres, SL, se sídlem v Alcalá de Henares,

Tompla Scandinavia AB, se sídlem ve Stockholmu (Švédsko),

Tompla Francie SARL, se sídlem v Fleury-Mérogis (Francie),

Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH, se sídlem v Leonbergu (Německo),

zastoupené H. Brokelmannem a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernándezem a C. Urraca Caviedesem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a směřující k částečnému zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 v řízení podle článku [101 SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky), a podpůrně ke snížení pokuty uložené žalobkyním,

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát),

ve složení M. Prek, předseda, I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović a V. Kreuschitz (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. července 2016,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ sporu

- 1 Rozhodnutím C (2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 v řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky) (dále jen „napadené rozhodnutí“) Evropská komise konstatovala, že zejména žalobkyně, Printeos SA, Tompla Sobre Exprés SL, Tompla Scandinavia AB, Tompla France SARL a Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH, porušily článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) tím, že se v období od 8. října 2003 do 22. dubna 2008 podílely na kartelové dohodě uzavřené a prováděné na evropském trhu standardních katalogových a speciálně potištěných obálek, včetně Dánska, Německa, Francie, Švédska, Spojeného království a Norska. Cílem této kartelové dohody byla koordinace prodejních cen, rozdělení zákazníků a výměna citlivých obchodních informací. Kromě žalobkyň byli účastníky kartelové dohody skupina Bong (dále jen „Bong“), skupina GPV France SAS a Heritage Envelopes Ltd (dále jen „GPV“), skupina Holdham SA (dále jen „Hamelin“) a skupina Mayer-Kuvert (dále jen „Mayer-Kuvert“), kterým bylo rovněž určeno napadené rozhodnutí.
- 2 Napadené rozhodnutí bylo přijato v rámci postupu při narovnání na základě článku 10a nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. L 123, 2004, s. 18) a oznámení Komise o postupu při narovnání s cílem přijmout rozhodnutí podle článků 7 a 23 nařízení Rady č. 1/2003 v případech kartelů (Úř. věst. 2008, C 167, s. 1, dále jen „oznámení o narovnání“).
- 3 S ohledem na zjištěné protiprávní jednání (čl. 1 odst. 5 napadeného rozhodnutí) Komise uložila žalobkyním společně a nerozdílně pokutu ve výši 4 729 000 eur [čl. 2 odst. 1 písm. e) napadeného rozhodnutí].
- 4 Správní řízení vedoucí k přijetí napadeného rozhodnutí bylo zahájeno z vlastní iniciativy Komise na základě informací a dokumentů poskytnutých informátorem. Dne 14. září 2010 uskutečnila na základě čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) šetření u žalobkyň a ostatních společností zapojených do kartelové dohody v Dánsku, Španělsku, Francii a ve Švédsku. Další šetření následovala dne 1. října 2010 a 31. ledna 2011 v Německu (bod 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 5 Dne 22. října 2010 žalobkyně podaly Komisi žádost o shovívavost na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17, dále jen „sdělení o spolupráci“) (bod 17 napadeného rozhodnutí) a obdobnou žádost podaly ke Comisión Nacional de la Competencia, později přejmenovanou na Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (španělský orgán na ochranu hospodářské soutěže, dále jen „CNC“).
- 6 Dne 15. března 2011 CNC zahájila řízení s cílem vyšetřit porušení článku 101 SFEU a porušení obdobných španělských pravidel hospodářské soutěže, kterého se měla dopustit zejména Tompla Sobre Exprés, včetně svých španělských dceřiných společností, pokud šlo pouze o trh papírových obálek ve Španělsku [věc S/0316/10, Sobres de papel (papírové obálky)]. Toto řízení vedlo k přijetí rozhodnutí CNC ze dne 25. března ukládajícího těmto společnostem celkovou pokutu ve výši 10 141 530 eur z důvodu jejich účasti na španělském trhu, během období od roku 1977 do roku 2010, na kartelových dohodách, jejichž předmětem bylo stanovení cen a rozdělení zakázek vyhlášených španělskými správními orgány a týkajících se dodání předtištěných obálek pro volby a referenda na evropské, národní a regionální úrovni, rozdělení nabídky předtištěných obálek pro komerční využití pro velké zákazníky, stanovení cen nepotištěných obálek a omezení technologií.

- 7 Vzhledem k tomu, že všichni dotyční účastníci vyjádřili zájem o účast na jednání o narovnání, zahájila Komise dne 10. prosince 2013 postup stanovený v článku 10a nařízení č. 773/2004, v jehož rámci uspořádala dvoustranné schůzky s každým účastníkem (body 19 a 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 8 Na schůzce dne 21. ledna 2014 Komise žalobkyním představila celkový přehled kartelové dohody, včetně své analýzy důkazů, které má k dispozici.
- 9 Žalobkyně zaslaly dne 24. února 2014 neformální dokument, takzvaný „non paper“, ve kterém požadovaly, aby Komise za účelem stanovení výše pokuty vzala v úvahu zaprvé pokutu uloženou ze strany CNC, neboť tato pokuta se již sama rovnala 10 % jejich celkového obratu v roce 2012, zadruhé skutečnost, že představují „jednovýrobovou“ skupinu (tedy zaměřenou na výrobu jednoho výrobku) a zatřetí bod 37 pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny“), který umožňuje Komisi se s ohledem na konkrétní okolnosti dané věci odchýlit od obecné metodiky pro stanovení výše pokuty nebo omezení uvedených v bodě 21 týchž pokynů.
- 10 Namísto uspořádání druhé schůzky, Komise se souhlasem žalobkyň elektronickou zprávou ze dne 17. června 2014 předložila celkový přehled klíčových parametrů, které je třeba vzít v úvahu při stanovení výše pokuty, která má být uložena, jako jsou hodnota tržeb dosažených žalobkyněmi v roce 2007, totiž 143 316 000 eur, a jejich obrat dosažený v roce 2013, totiž [důvěrné]¹ eur, doba jejich účasti na protiprávním jednání atd. Žalobkyně odpověděly elektronickou zprávou ze dne 18. června 2014, v níž potvrdily hodnotu tržeb a obrat konstatované Komisí a tvrdily, že v tomto ohledu nemají podstatnější připomínky.
- 11 V průběhu schůzky konané dne 24. října 2014 informovala Komise žalobkyně o metodách a parametrech pro výpočet výše pokuty, totiž zaprvé o podílu (15 %) hodnoty tržeb (143 316 000 eur v roce 2007) použitém pro určení základní částky pokuty, zadruhé o délce trvání protiprávního jednání žalobkyň (čtyři roky a šest měsíců), zatřetí o dodatečné částce 15 %, začtvrté o neexistenci polehčujících nebo přitěžujících okolností, zapáté o nepoužití násobícího faktoru, zašesté o maximální povolené pokutě [důvěrné] eur (10 % z celkového obratu žalobkyň v roce 2013), zasedmé o výjimečném snížení částky pokuty podle bodu 37 pokynů z důvodu konkrétních okolností věci, včetně skutečnosti, že základní částky všech účastníků kartelové dohody převyšují horní hranici 10 % stanovenou v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, zaosmé o dodatečném snížení odůvodněném „jednovýrobovou“ povahou skupiny žalobkyň, zadeváté o nemožnosti poskytnout snížení z důvodu existence pokuty uložené ze strany CNC, jelikož kartelová dohoda, na kterou se zaměřila CNC, je odlišná od kartelové dohody šetřené Komisí a musí být trestána nezávisle a v souladu s platnými pravidly odlišnými od pravidel uplatněných Komisí, zadesáté o zamýšleném snížení o 50 % na základě bodů 24 a 25 sdělení o spolupráci, zajedenácté o zamýšleném snížení o 10 % na základě bodu 32 oznámení o narovnání a konečně o rozmezí rámuje částku pokuty a činícím 4 610 000 až 4 848 000 eur, přičemž žalobkyně musí v návrhu na narovnání souhlasit s maximální výší.
- 12 Dne 7. listopadu 2014 žalobkyně předložily svůj návrh na narovnání, přičemž přijaly hodnotu tržeb a obrat zjištěný Komisí, jakož i maximální výši pokuty 4 848 000 eur.
- 13 Dne 18. listopadu 2014 Komise přijala oznámení námitek.
- 14 Dne 20. listopadu 2014 žalobkyně v souladu s ustanovením bodu 26 oznámení o narovnání potvrdily, že oznámení námitek odpovídá obsahu návrhu na narovnání a že nadále mají záměr účastnit se postupu při narovnání.

1 — Skryté důvěrné údaje

- 15 Pokud jde o výpočet částek uložených pokut, Komise v napadeném rozhodnutí určila základní částku pro každý z dotyčných podniků tak, jak je to shrnuto v následující tabulce (body 71 až 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí):

Podnik	Hodnota tržeb v EUR	Koeficient závažnosti	Doba trvání	Dodatečná částka	Základní částka v EUR
Bong	140 000 000	15 %	4,5	15 %	115 500 000
[...] GPV	125 086 629	15 %	4,5	15 %	103 196 000
Hamelin	185 521 000	15 %	4,416	15 %	150 717 000
Mayer-Kuvert	70 023 181	15 %	4,5	15 %	57 769 000
Printeos [...]	143 316 000	15 %	4,5	15 %	118 235 000

- 16 Kromě toho se Komise v bodech 85 až 87 napadeného rozhodnutí domnívala, že není třeba upravit základní částky na základě odstavců 28 a 29 pokynů, s výjimkou případu společnosti Mayer-Kuvert, na niž bylo třeba uplatnit snížení 10 % z důvodu její omezené účasti na protiprávním jednání.
- 17 Pod nadpisem „Úprava základních částek“ Komise konstatovala, že jelikož tržby většiny dotyčných účastníků byly dosaženy pouze na jednom trhu, na kterém se po několik let podílely na kartelové dohodě, mohly prakticky všechny částky pokut dosáhnout horní hranice 10 % celkového obrátu, a že použití uvedené horní hranice je spíše pravidlem než výjimkou (bod 88 napadeného rozhodnutí). V tomto ohledu Komise připomněla judikaturu Tribunálu, podle kterého by takový přístup mohl vyvolat pochybnosti ve světle zásady, podle které trest musí mít přímou souvislost s protiprávním jednáním, jakož i s jeho původcem, jelikož by mohl za určitých okolností vést k situaci, ve které by jakékoli rozlišování na základě závažnosti protiprávního jednání nebo polehčujících okolností již nemohlo ovlivnit výši pokuty (rozsudek ze dne 16. června 2011, Putters International v. Komise, T-211/08, EU:T:2011:289, bod 75). Vzhledem ke konkrétním okolnostem dané věci Komise považovala za vhodné vykonat svou posuzovací pravomoc a použít bod 37 pokynů, což jí umožnilo odchytil se od metodiky pokynů (body 89 a 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 18 Body 91 a 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí znějí:
- „(91) V projednávaném případě byla základní částka upravena způsobem, který zohledňuje hodnotu tržeb výrobku, na který se vztahuje kartelová dohoda, ve vztahu k celkovému obrátu, jakož i rozdíly mezi účastníky v závislosti na jejich individuální účasti na protiprávním jednání. Jako celek byly pokuty stanoveny na úrovni, která je přiměřená protiprávnímu jednání a přináší dostatečný odrazující účinek.
- (92) V důsledku toho se na pokuty vypočtené pro všechny účastníky uplatní snížení. Za konkrétních okolností projednávané věci vzhledem ke skutečnosti, že všichni účastníci různou, ale výraznou měrou vykonávali činnost prodeje standardních katalogových a speciálně potištěných obálek, se

navrhuje uplatnění snížení pokuty, která musí být uložena za protiprávní jednání, o [důvěrné] % pro GPV, o [důvěrné] % pro Tompla, o [důvěrné] % pro Bong a Mayer-Kuvert, jakož i o [důvěrné] % pro Hamelin.“

- 19 Výsledek této úpravy základních částek lze shrnout takto (viz také tabulku uvedenou v bodě 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí):

Podnik	Základní částka před úpravou v EUR	Snížení %	Základní částka po úpravě v EUR
Bong	115 500 500	[důvěrné]	[důvěrné]
GPV	103 196 000	[důvěrné]	[důvěrné]
Hamelin	150 717 000	[důvěrné]	[důvěrné]
Mayer-Kuvert	57 769 000	[důvěrné]	[důvěrné]
Printeos	118 235 000	[důvěrné]	[důvěrné]

- 20 Komise dále přiznala žalobkyním dodatečná snížení částky pokuty o 50 % na základě sdělení o spolupráci a o 10 % na základě bodu 32 oznámení o narovnání (body 99, 102 a 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí), jejichž legalita není v rámci tohoto sporu zpochybňována. Na základě odpovídajících relevantních pravidel bylo Hamelin přiznáno snížení pokuty o 25 % (spolupráce) a Mayer-Kuvert bylo poskytnuto snížení pokuty o 10 % (spolupráce) a oběma snížení o 10 % (narovnání) (body 100 až 103 napadeného rozhodnutí).
- 21 Konečně z bodů 104 až 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí nadepsaných „Schopnost zaplatit pokutu“ vyplývá, že v důsledku podložených žádostí podaných ze strany [důvěrné] a [důvěrné] podle bodu 35 pokynů, Komise stanovila výši jejich pokut na [důvěrné] eur pro [důvěrné] a [důvěrné] eur pro [důvěrné]. Žalobkyně nepodaly ke Komisi obdobnou žádost ani nezískali snížení na základě uvedeného bodu.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 22 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. února 2013 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 23 Na návrh čtvrtého senátu rozhodl Tribunál podle článku 28 jednacího řádu předat věc rozšířenému senátu.
- 24 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (čtvrtý rozšířený senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu účastnicím řízení položil písemné otázky týkající se důvěrného zacházení ve vztahu k veřejnosti s některými číselnými údaji uvedenými ve zprávě k jednání. Účastnice řízení na tyto otázky odpověděly ve stanovené lhůtě.
- 25 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 4. července 2016.

26 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil čl. 2 odst. 1 písm. e) napadeného rozhodnutí;
- podpůrně nejprve stanovil částku pokutu, která jim byla uložena, na úroveň nejméně o 55 % nižší než horní hranice 10 % stanovená v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, nebo pokud ne, na procentuální úroveň, kterou Tribunál považuje za vhodnou pro obnovení rovnováhy vzhledem k částkám pokut uloženým Bong a Hamelin, a následně kromě toho tuto částku snížil o nejméně 33 %, nebo pokud ne, na procentuální úroveň, kterou Tribunál považuje za vhodnou pro zohlednění pokuty uložené rozhodnutím CNC ze dne 25. března 2013;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

27 Komise navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil třetí žalobní důvod za nepřijatelný;
- každopádně zamítl žalobu v plném rozsahu jako neopodstatněnou;
- každopádně uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Předmět žaloby a shrnutí žalobních důvodů

- 28 Žalobkyně uvádějí, že nechtějí popírat svou účast na protiprávním jednání uvedeném v článku 1 napadeného rozhodnutí, ani skutečnosti zakládající uvedené protiprávní jednání, ani jejich právní kvalifikaci. Domáhají se jen zrušení čl. 2 odst. 1 písm. e) napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž jim ukládá pokutu, jejíž výši zpochybňují, jak byla určena před sníženími provedenými na základě sdělení o spolupráci a oznámení o narovnání.
- 29 Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně vytýkají Komisi, že porušila svou povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o úpravu základní částky pokut podle bodu 37 pokynů a konkrétní procentní snížení uplatněné na každý z podniků, a že se dopustila zneužití pravomoci v replice.
- 30 Svým druhým žalobním důvodem žalobkyně uvádějí porušení zásady rovného zacházení, k němuž došlo v jejich neprospěch v rámci výjimečné úpravy základní částky pokut podle bodu 37 pokynů.
- 31 Svým třetím žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásady proporcionality a zákazu diskriminace v rámci určení výše pokuty tím, že nezohlednila pokutu, kterou jim uložila CNC.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o úpravu základní částky pokut podle bodu 37 pokynů a konkrétní procentní snížení uplatněné na každý z podniků, jakož i zneužití pravomoci

Argumenty účastnic řízení

- 32 Podle žalobkyň nejsou v bodech 88 až 92 napadeného rozhodnutí právně dostačujícím způsobem uvedeny konkrétní důvody, které vedly Komisi k rozhodnutí výjimečně upravit podle bodu 37 pokynů základní částky pokut uložených dotyčným podnikům a uplatnit vůči nim v této souvislosti různé sazby snížení, totiž 85 %, 88 %, 90 % a 98 %. Konkrétně podle nich nelze pochopit důvody, ze kterých Komise

přiznala Hamelin snížení o [důvěrné] %. Tento nedostatek odůvodnění je podle nich o to závažnější – a naopak povinnost odůvodnění o to větší – že se v projednávané věci Komise odchýlila od obecné metody určení pokut podle pokynů. Žalobkyně v replice v podstatě upřesnily, že Komise až ve své žalobní odpovědi poprvé vysvětlila skutečné důvody této úpravy základních částek pokut. Toto opožděné vysvětlení však podle nich nemůže napravit nedostatek odůvodnění týkající se napadeného rozhodnutí, ale prokazuje, že Komise se provedením této úpravy dopustila i zneužití pravomoci. V bodech 28, 64 a 65 žalobní odpovědi tak Komise údajně uvedla, že ačkoli Hamelin nepředstavuje „jednovýrobní podnik, základní částka, která se ho týká, se musela také upravit v souladu s bodem 37 pokynů a podle téže metody, z důvodů ekvity, aby se zohlednila její účast na protiprávním jednání a obnovila rovnováha, pokud jde o pokuty uložené různým podnikům po uvedených úpravách“. Přístup, podle kterého byla částka pokuty uložená Hamelin ve skutečnosti snížena z důvodů ekvity a ne z důvodu jeho „jednovýrobní“ povahy, podle nich nevyplývá z bodu 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

- 33 Komise popírá argumenty žalobkyně a navrhuje zamítnutí tohoto žalobního důvodu.
- 34 Pokud jde o výpočet výše pokut, a zejména určení základních částek v napadeném rozhodnutí, Komise uvádí, že projednávané věci představuje výjimečné okolnosti vyplývající z „jednovýrobní“ povahy dotyčných podniků, s výjimkou Hamelin, jak bylo zkoumáno v bodech 88 až 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podle Komise vzhledem k tomu, že základní částka překračuje horní hranici 10 % celkového obratu, existuje „nebezpečí, že pokuta bude uložena výhradně na základě uvedeného celkového obratu a nebude zohledňovat závažnost a dobu trvání protiprávního jednání, ani konkrétní okolnosti věci“. Jinak řečeno, v souladu s tím, co je uvedeno v bodě 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nemá z důvodu objemu celkového obratu uplatnění koeficientu závažnosti a násobícího faktoru „žádný praktický užitek pro výpočet pokuty“. Komise údajně zohlednila skutečnost, že v projednávané věci zohlednění těchto okolností nemohlo vést ke snížení konečné částky pokuty. Uplatnění polehčující okolnosti ve prospěch Mayer-Kuvert z důvodu jeho menší účasti na protiprávním jednání (viz bod 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí) by tak údajně nemělo žádný vliv na konečnou výši pokuty, neboť snížení by se uplatnilo před uplatněním horní hranice 10 %. V duplice Komise uvedla, že před úpravou základních částek činila míra překročení 38,98 % pro Bong, 441,83 % pro GPV, 30,04 % pro Hamelin, 36,71 % pro Mayer-Kuvert a 97,13 % pro žalobkyně.
- 35 Komise proto použila na každý podnik snížení nezbytné k tomu, aby byla základní částka pokuty nižší než horní hranice 10 % celkového obratu v roce 2013. Za tímto účelem byla základní částka údajně poměrně snížena vzhledem k „jednovýrobnímu“ koeficientu uvedených podniků. Pokud jde o Hamelin, Komise uvedla, že „ačkoliv se nejednalo o jednovýrobní podnik, základní částka, která se ho týká, se musela také upravit v souladu s bodem 37 pokynů a podle stejné metody z důvodů ekvity, aby se zohlednila její účast na protiprávním jednání a obnovila rovnováha, pokud jde o pokuty uložené různým podnikům po uvedených úpravách“. Komise údajně neuplatnila snížení lineárně, ale při dodržení horní hranice 10 % zajistila, aby byla výsledná pokuta dostatečně odrazující vzhledem k závažnosti a době trvání protiprávního jednání. Podle metody popsané v bodě 91 odůvodnění napadeného rozhodnutí použila tato snížení základních částek: [důvěrné] % pro Bong, [důvěrné] % pro GPV, [důvěrné] % („ekvita“) pro Hamelin, [důvěrné] % pro Mayer-Kuvert a [důvěrné] % pro žalobkyně.
- 36 Podle Komise se Tribunál musí omezit na zkoumání otázky dodržení povinnosti uvést odůvodnění pouze vzhledem k žalobkyním, a nikoli vzhledem k ostatním dotčeným podnikům, které nepodaly žalobu k Tribunálu a pro které se odůvodnění napadeného rozhodnutí stalo konečným. Žalobkyně se tedy nemohou v projednávané věci dovolávat údajně nedostatečné povahy odůvodnění týkajícího se snížení částky pokut uložených ostatním podnikům, kterým je určeno uvedené rozhodnutí. Každopádně je toto odůvodnění podle ní dostatečné, neboť umožnilo žalobkyním se seznámit s důvody úpravy výše pokuty, která se jich týká, přičemž tyto důvody údajně znali předem jako žadatelky o uvedené snížení, a umožňuje Tribunálu vykonat soudní přezkum.

- 37 Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo přijato po postupu při narovnání, v rámci kterého byli účastníci informováni během dvoustranných jednání o všech relevantních skutečnostech, včetně tvrzených skutkových okolností, jejich kvalifikace, závažnosti a doby trvání vytýkaného protiprávního jednání, přičtení odpovědnosti a odhadu rozpětí pravděpodobných pokut, jeho odůvodnění může být mnohem stručnější než odůvodnění ostatních rozhodnutí přijatých podle článků 7 a 23 nařízení č. 1/2003. V projednávané věci tedy dvoustranná jednání mezi Komisí a žalobkyněmi umožnily žalobkyním se seznámit s každou z těchto skutečností a metodou zamýšlenou pro výpočet výše pokut, aby se dobrovolně rozhodly, zda podají, nebo nepodají návrh na narovnání. Za těchto okolností bylo odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela dostatečné.
- 38 Text napadeného rozhodnutí již totiž podrobně vysvětluje faktory, které byly zohledněny pro určení závažnosti a doby trvání protiprávního jednání, jakož i pro výpočet základní částky pokuty. V bodech 72 až 84 uvedeného rozhodnutí je tak údajně uvedena metoda použitá pro výpočet této základní částky, kterou žalobkyně údajně nezpochybňují. Tento text přináší rovněž další upřesnění, jako jsou objem tržeb dotčených podniků, zohledněný pro výpočet základní částky pokut (viz tabulka č. 1 v bodě 75 odůvodnění), různé násobitele na základě doby trvání (viz tabulka č. 2 v bodě 81 odůvodnění), a jednotlivé základní částky pokut před úpravou a po úpravě (viz tabulky č. 3 a 4 uvedené v bodech 84 a 93 odůvodnění). Podle Komise tedy byl splněn požadavek odůvodnění, pokud jde o skutečnosti umožňující posoudit závažnost a dobu trvání protiprávního jednání.
- 39 Kromě toho Komise na schůzce dne 24. října 2014 údajně poskytla žalobkyním podrobný popis metody výpočtu výše pokuty, kterou vůči nim hodlala uplatnit, včetně hodnoty tržeb použité k výpočtu základní částky, doby trvání jejich účasti na protiprávním jednání, dodatečné částky přidané za účelem odrazení (násobící faktor), neexistence přitěžujících nebo polehčujících okolností, snížení provedených na základě oznámení o narovnání a sdělení o spolupráci, jakož i snížení provedeného podle bodu 37 pokynů. Žalobkyně údajně dokonale pochopily tato vysvětlení a ve svém návrhu na narovnání údajně výslovně souhlasily s maximální výší pokuty, kterou jim bylo možno uložit v souladu s navrženým rozpětím.
- 40 Pokud jde o snížení základní částky provedené na základě bodu 37 pokynů, Komise tvrdí, že napadené rozhodnutí v bodech 88 až 92 právně dostačujícím způsobem vysvětluje důvody, ze kterých považovala za nezbytné upravit základní částky. Konkrétní okolnosti, které vedly k úpravě ve vztahu k žalobkyním, již byly zkoumány na schůzce dne 24. října 2014, tedy před podáním jejich návrhu na narovnání, odesláním oznámení námitek a přijetím napadeného rozhodnutí. Během této schůzky Komise údajně vysvětlila, že základní částky stanovené pro všechny podniky převyšují horní hranici 10 %, a to z důvodu kombinace faktorů, jako jsou hodnota představována procentem objemu tržeb dotčeného protiprávním jednáním, dlouhá doba trvání kartelové dohody a „jednovýrobní“ koeficient podniků (počítaný jako poměr mezi objemem celkových tržeb z prodeje obálek a celkovým objemem tržeb dotčeného podniku). Konečně, i když je pravda, že v průběhu schůzky dne 24. října 2014 došlo k určitému nedorozumění, pokud jde o dopad snížení na základě „jednovýrobního“ koeficientu na konečnou výši pokuty, toto nedorozumění bylo rozptýleno během téže schůzky, po jejímž skončení žalobkyně údajně předložily uvedený návrh na narovnání.
- 41 Komise dodává, že to byly samotné žalobkyně, které ji požádaly v dokumentu „non paper“ ze dne 24. února 2014 (viz bod 9 výše), aby snížila částku pokuty podle bodu 37 pokynů. Žalobkyně údajně vysvětlily, že vzhledem k „jednovýrobní“ povaze jejich skupiny nemá omezená doba trvání protiprávního jednání vliv na výši pokuty, která jim bude uložena. Vzhledem k tomu, že prodej obálek představoval více než 90 % objemu jejich celkových tržeb, by se totiž uplatnění dodatečné částky více než 10 % pro odrazení projevilo již výší pokuty přesahující horní hranici 10 % celkového obrátu uvedenou v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, a zejména k obdobnému odůvodnění uvedenému v bodě 91 odůvodnění napadeného rozhodnutí z toho Komise usoudila, že v daném případě není nutné podrobnější odůvodnění.

42 V souvislosti s přesnými sazbami snížení určenými pro každý z dotčených podniků Komise připomněla body 91 a 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které podle ní výslovně uváděly faktory, které zohlednila při určení těchto sazeb, doplněné bodem 87 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, který uvádí, že skupina Mayer-Kuvert hrála jinou roli a podílela se na protiprávním jednání v menší míře. Tabulky č. 3 a 4 uvedené v bodech 84 a 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy uvádějí základní částky pro každý z podniků před úpravou a po úpravě, přičemž jednoduchý aritmetický výpočet umožňuje vyvodit přesnou výši úpravy uplatněné na každou pokutu. Pro žalobkyně činila sazba úpravy uplatněná z důvodu jejich „jednovýrobní“ povahy, o jejíž uplatnění samy požádaly, [důvěrné] %. Kromě toho judikatura údajně nepovažuje za nezbytné poskytnout aritmetický výpočet nebo upřesnit všechny faktory vedoucí ke stanovení přesné částky pokuty. Pokud jde o snížení přiznané Hamelin „z důvodů ekvity“, Komise v duplice uvedla, že toto snížení bylo odůvodněno potřebou zohlednit zvláštní okolnosti projednávané věci, jak je uvedeno v bodě 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Závěry Tribunálu

43 Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně v podstatě uvádějí nedostatek odůvodnění týkající se bodů 88 až 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tyto body odůvodnění právně dostačujícím způsobem údajně neuvádějí důvody, které vedly Komisi k tomu, aby výjimečně upravila podle bodu 37 pokynů základní částky pokut uložených dotyčným podnikům a uplatnila vůči nim v této souvislosti různé sazby snížení, přičemž mimo jiné přiznala Hamelin snížení o [důvěrné] %. Tento přístup mimoto údajně znamená zneužití pravomoci. Konkrétně Komise údajně poprvé až v řízení před soudem uvedla, že Hamelin není „jednovýrobním“ podnikem a že úprava základní částky, která se jí týkala, podle bodu 37 pokynů, je opodstatněná zejména z důvodů ekvity, což nevyplývá z bodu 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

44 Jak bylo uznáno ustálenou judikaturou, povinnost uvést odůvodnění stanovená v čl. 296 druhém pododstavci SFEU je podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá pod legalitu sporného aktu po meritorní stránce. Z tohoto hlediska musí být vyžadované odůvodnění přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvaha orgánu, jenž akt vydal, aby dotčené osoby mohly rozpoznat důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonat svůj přezkum. Pokud jde konkrétně o odůvodnění individuálních rozhodnutí, je účelem povinnosti odůvodnit taková rozhodnutí vedle umožnění soudního přezkumu poskytnout dotčené osobě dostatek údajů, aby seznala, zda je rozhodnutí případně stíženo vadou, která umožňuje zpochybnit jeho platnost (viz rozsudky ze dne 29. září 2011, *Elf Aquitaine v. Komise*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, body 146 až 148 a citovaná judikatura; ze dne 11. července 2013, *Ziegler v. Komise*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, body 114 a 115 a citovaná judikatura, a ze dne 5. prosince 2013, *Solvay v. Komise*, C-455/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:796, body 89 a 90 a citovaná judikatura).

45 Kromě toho požadavek uvést odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech projednávaného případu, a to zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčkovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky ze dne 29. září 2011, *Elf Aquitaine v. Komise*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 150; ze dne 11. července 2013, *Ziegler v. Komise*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 116, a ze dne 5. prosince 2013, *Solvay v. Komise*, C-455/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:796, bod 91).

46 Judikatura rovněž upřesnila, že odůvodnění tedy musí být dotyčné osobě sděleno v zásadě současně s rozhodnutím, které nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení. Původně chybějící odůvodnění totiž nemůže být zhojeno skutečností, že se dotyčná osoba dozví důvody rozhodnutí v průběhu řízení

před unijními soudy (rozsudky ze dne 29. září 2011, *Elf Aquitaine v. Komise*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 149, a ze dne 19. července 2012, *Alliance One International a Standard Commercial Tobacco v. Komise*, C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 74).

- 47 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, s ohledem na požadavky vyplývající z článku 47 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení jednak s článkem 263 SFEU a jednak článkem 261 SFEU a článkem 31 nařízení č. 1/2003 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. prosince 2011, *Chalkor v. Komise*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, body 52 až 67), jak byly připomenuty v bodě 41 oznámení o narovnání, se tyto zásady použijí obdobně na povinnost Komise, ve smyslu čl. 296 druhého pododstavce SFEU, odůvodnit rozhodnutí ukládající pokuty, které přijímá na základě postupu při narovnání, v rámci kterého má dotýčný podnik souhlasit pouze s maximální částkou navržené pokuty. Právě s ohledem na výše uvedená ustanovení primárního a sekundárního práva totiž Soudní dvůr zdůraznil zvláštní důležitost povinnosti Komise odůvodnit svá rozhodnutí ukládající pokuty v oblasti hospodářské soutěže, a zejména vysvětlit své posouzení a hodnocení jednotlivých okolností zohledněných pro určení výše pokut, jakož i povinnost soudu prověřit i bez návrhu přítomnost takového odůvodnění (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. prosince 2011, *Chalkor v. Komise*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 61).
- 48 Pokud se Komise rozhodne odchýlit se od obecné metodiky uvedené v pokynech, kterými omezila svou posuzovací pravomoc, kterou pokud jde o stanovení pokut, vykonává tak, že jako v projednávané věci uplatní bod 37 těchto pokynů, platí tyto požadavky odůvodnění o to výrazněji. V tomto ohledu je třeba připomenout ustálenou judikaturu, která uznala, že pokyny představují orientační pravidlo chování, podle něhož má být v praxi postupováno a od něhož se Komise může v konkrétním případě odchýlit, pouze uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. května 2013, *Quinn Barlo a další v. Komise*, C-70/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:351, bod 53, a ze dne 11. července 2013, *Ziegler v. Komise*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 60 a citovaná judikatura). Toto odůvodnění musí být o to přesnější, že se bod 37 pokynů omezuje na vágní odkaz na „konkrétní okolnosti dané věci“, a ponechává tak Komisi široký prostor pro uvážení k tomu, aby jako v projednávané věci provedla výjimečnou úpravu základních částek pokut dotčených podniků. V takovém případě má totiž dodržení záruk poskytnutých unijním právním řádem ve správních řízeních, včetně povinnosti uvést odůvodnění, Komisi o to zásadnější význam (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. listopadu 1991, *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14).
- 49 Z toho vyplývá, že v projednávané věci byla Komise povinna vysvětlit dostatečně jasně a přesně způsob, jakým hodlala využít svůj prostor pro uvážení, včetně různých skutkových a právních okolností, které v tomto ohledu zohlednila. Konkrétně vzhledem ke své povinnosti dodržet zásadu rovného zacházení při stanovení výše pokut, jejíž porušení ve svůj neprospěch jí vytýkají žalobkyně (jak uvádějí ve druhém žalobním důvodu), zahrnuje tato povinnost odůvodnění všechny relevantní skutečnosti vyžadované k tomu, aby se mohlo posoudit, zda se dotčené podniky, jejichž základní částky pokut byly upraveny, nacházely nebo nenacházely ve srovnatelných situacích, zda s těmito situacemi bylo, či nebylo zacházeno stejně a zda případné rovné nebo nerovné zacházení s uvedenými situacemi bylo objektivně odůvodněno (viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2014, *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, body 51 a 62 a citovaná judikatura).

- 50 K ověření toho, zda Komise dodržela svou povinnost odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba připomenout různé etapy provádění výpočtu, které provedla pro určení a úpravu, podle bodu 37 pokynů, základních částek pokut uložených dotčným podnikům. Odůvodnění uvedené v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí lze shrnout takto:

Podnik	Hodnota tržeb v EUR v roce 2007	Koeficient závažnosti	Doba trvání (roky)	Dodatečná částka	Základní částka v EUR	Úprava /Snížení	Upravená základní částka
Bong	140 000 000	15 %	4,5	15 %	115 500 000	[důvěrné] %	[důvěrné]
[...] GPV	125 086 629	15 %	4,5	15 %	103 196 000	[důvěrné] %	[důvěrné]
Hamelin	185 521 000	15 %	4,416	15 %	150 717 000	[důvěrné] %	[důvěrné]
Mayer-Kuvert	70 023 181	15 %	4,5	15 %	57 769 000	[důvěrné] %	[důvěrné]
Printeos. [...]	143 316 000	15 %	4,5	15 %	118 235 000	[důvěrné] %	[důvěrné]

- 51 Kromě toho je třeba připomenout, že na jedné straně v bodech 88 a 89 napadeného rozhodnutí Komise v podstatě zdůraznila, že většina dotčených podniků dosáhla svých tržeb na jediném trhu, takže prakticky všechny pokuty mohly dosáhnout horní hranice 10 % celkového obrátu stanovené v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, že uplatnění uvedené horní hranice bylo spíše pravidlem než výjimkou a že jakékoliv rozlišování podle závažnosti protiprávního jednání nebo polehčujících okolností se již nemohlo projevit na výši pokut (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. června 2011, Putters International v. Komise, T-211/08, EU:T:2011:289, bod 75). Na druhé straně v bodech 90 až 92 napadeného rozhodnutí Komise odůvodnila uplatnění bodu 37 pokynů, jakož i úpravu základních částek ve prospěch „všech účastníků“ tím, že se odvolala zejména na „hodnotu tržeb výrobku, na který se vztahuje kartelová dohoda, ve vztahu k celkovému obrátu, jakož i rozdíly mezi účastníky v závislosti na jejich individuální účasti na protiprávním jednání“ a na skutečnost, že „všichni účastníci různou, ale výraznou měrou vykonávali činnost prodeje [...] obálek“. Komise tak navrhla vzhledem ke konkrétním okolnostem projednávané věci a skutečnosti uplatnit, „že všichni účastníci různou, ale výraznou měrou vykonávali činnost prodeje standardních katalogových a speciálně potištěných obálek, [...] snížení pokuty, která musí být uložena za protiprávní jednání, o [důvěrné] % pro GPV, o [důvěrné] % pro [žalobkyně], o [důvěrné] % pro Bong a Mayer-Kuvert, jakož i o [důvěrné] % pro Hamelin.“
- 52 Zaprvé, jak tvrdí žalobkyně, je však třeba konstatovat, že v napadeném rozhodnutí, a zejména v jeho bodě 92 odůvodnění Komise neuvádí důvody, ze kterých na dotčené podniky použila tyto rozdílné sazby snížení. Konkrétně rozdíly mezi těmito sazbami snížení nelze vysvětlit pouze tím, že Komise chtěla každému z uvedených podniků snížit základní částky již v tomto přechodném stadiu postupu výpočtu pokut, na procentuální hodnotu nacházející se pod horní hranicí 10 % celkového obrátu ve smyslu čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, v souladu s duchem bodu 75 rozsudku ze dne 16. června 2011, Putters International v. Komise (T-211/08, EU:T:2011:289). Jak totiž správně tvrdí žalobkyně v rámci druhého žalobního důvodu, tyto upravené základní částky se zřetelně vyznačují značnými rozdíly v procentuálním vyjádření ve vztahu k uvedené horní hranici 10 %, totiž zejména 4,5 % v případě Hamelin a 4,7 % v případě Bong ve srovnání s 9,7 % v případě žalobkyň.

- 53 Komise rovněž nemůže opodstatněně tvrdit, že žalobkyně byly právně dostačujícím způsobem informovány o přístupu, který zamýšlela, ve správním řízení, nebo že znaly jeho kontext, protože toto tvrzení není ničím podloženo ve spise. V odpovědi na ústní otázku Tribunálu k této záležitosti během jednání Komise uznala stručnost a krátkost odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu a v podstatě se omezila na tvrzení, že v rámci postupu při narovnání je její povinnost odůvodnění menší, neboť účastníci znají spis, včetně skutečností, které chce Komise zohlednit, a z vlastní vůle vedou dvoustranná jednání s cílem uzavřít narovnání. Ostatně, pokud jde o uplatnění rozdílných sazeb snížení uvedených v bodě 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Tribunál připomněl účastnicím řízení svou povinnost případně zkoumat i bez návrhu dostatečnost odůvodnění ve smyslu čl. 296 druhého pododstavce SFEU, což bylo zaznamenáno v protokolu k jednání.
- 54 Zadruhé bod 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí zjevně neuvádí – což Komise vysvětlila opožděně a způsobem, který nemůže napravit případnou nedostatečnost odůvodnění nebo chybějící odůvodnění (viz judikatura citovaná v bodě 46 výše), až v průběhu soudního řízení podstatným doplněním odůvodnění – že na rozdíl od ostatních dotčených podniků Hamelin nevykonávala „jednovýrobovou“ hospodářskou činnost a úprava základní částky, která se na ni vztahuje, byla přesto odůvodněna důvody ekvity a obnovení rovnováhy mezi jednotlivými pokutami (viz body 34 a 35 výše). S ohledem na tato doplňující vysvětlení tak na rozdíl od dojmu, který může vyplývat z bodu 91 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nebyla rozhodujícím prvkem posouzení, který Komise zohlednila při úpravě základních částek, skutečnost, že existovaly „rozdíly mezi účastníky v závislosti na jejich individuální účasti na protiprávním jednání“, která byla v případě skupiny Hamelin jen o málo menší s dobou trvání protiprávního jednání 4,416 roku oproti 4,5 roku v případě ostatních dotčených podniků. Dále na rozdíl od toho, co zřejmě pochopily žalobkyně, tento bod odůvodnění se ani nemůže týkat pouze menší účasti Mayer-Kuvert na protiprávním jednání, neboť tato menší účast již vedla ke snížení o 10 % na základě polehčující okolnosti ve smyslu bodu 29 pokynů (body 85 a 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí), tedy před napadenými úpravami základních částek uvedenými v bodě 88 a následujících odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 55 Z toho vyplývá, že na základě tohoto odůvodnění napadeného rozhodnutí nemohly žalobkyně účinně zpochybnit opodstatněnost přístupu sledovaného Komisí s ohledem na zásadu rovného zacházení ani Tribunál nemůže být schopen plně vykonat svůj přezkum legality týkající se dodržení uvedené zásady (viz druhý žalobní důvod). Konkrétně vzhledem k bodům 91 a 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí není možné pochopit a posoudit, zda se Hamelin a ostatní dotčené podniky nacházely ve srovnatelných nebo odlišných situacích a zda s nimi Komise zacházela rovně nebo nerovně. Na tomto základě je tedy tím méně možné ověřit, zda případně rovné zacházení s odlišnými situacemi dotčených podniků na základě bodu 37 pokynů, které je v podstatě odůvodněno „jednovýrobovou“ povahou jejich obchodní činnosti a částečně důvody ekvity, nebo případně rozdílné zacházení se srovnatelnými situacemi, zejména uplatnění rozdílných sazeb snížení, byly objektivně odůvodněné. Naopak stručné odůvodnění uvedené v bodě 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí mohlo vytvořit nesprávný dojem, že hlavní důvod horizontální úpravy základních částek ve prospěch dotčených podniků spočíval ve skutečnosti, že se všechny tyto podniky nacházely v přinejmenším srovnatelných situacích souvisejících s jejich „jednovýrobovou“ povahou jejich obchodní činnosti. V případě Hamelin tomu tak však nebylo, jak uznala Komise během soudního řízení.
- 56 Vzhledem k tomu, že bod 84 oznámení námitek obsahoval ještě vágnější informace o metodě zamýšlené pro úpravu základních částek a odůvodněních, o které se opíraly, Komise rovněž nemohla opodstatněně tvrdit, že žalobkyně obdržely dostatek informací v tomto ohledu během správního řízení nebo že měly dostatečné znalosti o relevantním kontextu. Každopádně žádná jiná skutečnost ze spisu nemůže prokázat, že tomu tak bylo, a Komise nedokáže podpořit důkazy tvrzení, že tyto skutečnosti oznámila žalobkyním zejména na schůzce dne 24. října 2014.
- 57 S ohledem na všechny předcházející úvahy je tedy třeba dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je stíženo nedostatkem odůvodnění a je třeba vyhovět prvnímu žalobnímu důvodu v rozsahu, v němž vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění ve smyslu čl. 296 druhého pododstavce SFEU.

- 58 V důsledku toho je třeba zrušit čl. 2 odst. 1 písm. e) napadeného rozhodnutí, aniž je třeba rozhodnout o výtce vycházející ze zneužití pravomoci a o druhém a třetím žalobním důvodu, jakož i přípustnosti třetího žalobního důvodu. Kromě toho není třeba rozhodnout o druhém bodu návrhových žádání, který byl uveden podpůrně.

K nákladům řízení

- 59 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Článek 2 odst. 1 písm. e) rozhodnutí Komise C(2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 v řízení podle článku [101 SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky) se zrušuje.**
- 2) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Prek

Labucka

Schwarcz

Tomljenović

Kreuschitz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. prosince 2016.

Podpisy.